

Gizli Veda

– Hüzün Şairi · 23 Temmuz 2013

GİZLİ VEDA

Aklıma vurup kırbacı
Yüreğimi bağırttım bu gün

Kalan da giden de birdi
Omuzlar yüke çırak
Omuzlar ezik ve bitkin

Kan revan fikirler
Saçıldı dört bir yana
Ağlama be gözüm
Mendilim bile kalmadı
Sana verecek

Bazen sadist olmak gerek
Morarmış hisleri
Kendine getirmek için

Boynundan aşarken
Bağlanan suskunluk yaftası
Bazen müşfiklik
En büyük enayilik

Keskin ses izi
Dağıtırken gecenin sisini
Kulağım da patlar yine
Gizli veda barındıran
Topal şiirin ayak izi

Her yeni gün
Bir sürprize gebedir
Sabah kutusunu açınca gözler
İçinden ne çıkacağını
Kimse bilemez değil mi

Anlamadın
Anlamaya da niyetin yok
Aşk
usta bir ruhta değil
Amatör ruhta
Ölümsüzleşir

Sorma tükenişleri
Sustuğun yerde ara
Cevaba dairleri

Hani diyorsun ya
Alevlenmek veya yeşermek
Eski bir aşkın izleri
Hala aynı attığın adım
Öyleyse
Boynunun borcu bil
Ufak tefek tökezlemeleri

Oysa ki
Yeşermek ve alevlenmek
Suya gebedir
Suya karşı aciz

Zaman ilaç demişsin
Terkisinden inip bahanenin
Ayakta uyumak nasıldır
Bana anlatsana
Ya da yaşından başla mesela

Umurun da değil değil mi
Sen on sekizlik
Ben
Ben
Neyse boş ver
Yarından sonrası muamma

Bir kalıp buz

Koymuşsun yüreğine
Soğuk almış sende aşk
İklimleme yaptığın hisler
Nadasa bırakılmış
Şimdi sen ve ben var
Biz yokuz

Bense hala
Şiir çiftliğin de
Mısra çapalayıp,
Hece belliyorum
Lirik ayırık otlarını
Söke söke bitiremiyorum

Gizli bir vedanın ardına
Ektiğim ütöpik hayalleri
Kurda kuşa yem ediyorum

Sen şehir çocuğusun
Nasır yakışmaz ellerine
Sakın üstün başın tozlanıp
Ütün bozulmasın

Ben se
Toprağın kızımı
Toprak kokmayı seviyorum
Seni vedaya hibe edip
Geldiğim yere
Kendimsiz dönüyorum

HÜZÜN ŞAİRİ: N Y